

Arrest

nr. 294 195 van 15 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 2 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Kameroense nationaliteit en behoort u tot de Bamileke bevolkingsgroep. U bent geboren in Tiko, behorende tot het district Fako, gelegen in de zuidwestelijke regio van Kameroen. U woonde met uw ouders in Buea, waar ze twee winkels uitbaatten, de ene voor papierwaren/kantoorboekhandel en de ander voor krantenverkoop. Uw vader was ook door de lokale chieft aangeduid als quarterhead (wijkverantwoordelijke), een officiële functie ter ondersteuning van de lokale overheid. Na uw studie aan de Bishop Rogan College in Buea, nam u deel aan een toelatingsexamen om aan de universiteit van Buea te studeren. Tijdens uw studie scheikunde werd u ook toegelaten om te gaan studeren aan de Lugansk State Medical University in Oekraïne, een studie bekostigd door uw ouders.

Op 10 november 2013 vertrok u, in het bezit zijnde van uw paspoort voorzien van een visum voor Oekraïne, naar Kiëv. U vatte er uw studie geneeskunde aan. Op 12 juli 2017 keerde u eenmalig naar Kameroen terug om uw familie te gaan bezoeken. U werd in Douala afgehaald door uw moeder en broer, die u meenamen naar huis in Buea. Eens in Buea, wendde u zich tot het regionale ziekenhuis, waar u met de directie sprak en uw studiedocumenten voorlegde in de hoop dat u er wat werkervaring kon opdoen. U kon er aan de slag en werkte er zes weken. Tijdens uw verblijf in Buea vroeg u ook een nieuw reispaspoort aan ter vervanging van uw oud paspoort dat was vervallen. Ondanks de gespannen toestand in de regio kende u verder geen problemen en keerde terug naar Oekraïne, waar u uw studie verder zette. Begin februari 2018 werd uw vader in zijn boekenwinkel bezocht door een groep Amba-separatisten, die van hem eisten dat hij zich bij hen aansloot. Daar uw vader op leeftijd was en met gezondheidsproblemen kampte weigerde hij in te gaan op hun eis. Daarop eiste men van uw vader dat hij u, zijn oudste zoon, zou sturen. Uw vader nam de hele zaak niet serieus maar stelde vast dat één week later de voorruit van zijn wagen was vernield. Van dit incident werd een aangifte gedaan bij de politie. Op 1 maart 2018 werd uw vader ontvoerd door drie mannen die hem onderweg aanspraken en eisten dat hij plaatsnam in hun voertuig. Gedurende twee à drie weken werd hij op een voor hem onbekende plaats vastgehouden en zwaar mishandeld. Hij verstond dat één van de officieren van de Ambaboy was vermoord en dat men hem, als wijkverantwoordelijke, verdacht van verraad. Uw vader werd uiteindelijk door Julius, één van de Ambaboy die uw vader vroeger financieel had geholpen, vrijgelaten. Na zijn thuiskomst zorgde een bevriende arts, die tevens directeur was van het Mount Mary health centre hospital, dat hij er clandestien werd opgenomen en verzorgd. Na één maand verliet uw vader het ziekenhuis en besloot uit vrees voor verdere problemen, zijn huis niet te verlaten. Op 14 juli 2018 werd een begrafenis gehouden voor uw vaders vriend, Denis N.. Uw vader besloot er naartoe te gaan. Tijdens de dienst vond een inval plaats door gendarmen die meer dan vijftig aanwezigen, ondermeer uw vader, meenamen. Gedurende dertien dagen werd uw vader vastgehouden op verdenking van samenwerking met separatisten en mishandeld. Ook uw naam viel bij beschuldigingen van het financieel ondersteunen van de separatisten. Uiteindelijk werd uw vader vrijgelaten maar diende hij beschikbaar te blijven voor de gendarmen. Ook eisten ze van uw vader dat hij u naar hen stuurde ten einde uw naam te zuiveren. Uw ouders verhuisden daarop eind 2018 naar Douala, waar ook uw siblings naartoe trokken. U vernam het hele gebeuren via telefoongesprekken met uw moeder. Tijdens het verblijf van uw familie in een huurwoning in Douala werd deze tijdens hun afwezigheid vernield door een brand. Omdat uw familie niet wist of de brand door de separatisten of door de gendarmen/politie was aangestoken besloten ze weg te trekken uit Douala. U vernam deze gebeurtenissen via telefoongesprekken met uw moeder. U bleef verder studeren in Oekraïne en behaalde uw diploma in 2020. U ging er vervolgens aan de slag in een ziekenhuis als specialist in "obstetrics and gynaecology". Na het uitbreken van het gewapend conflict verliet u Oekraïne en reisde via Hongarije en Duitsland naar België. Op 10 maart 2022 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: Een kopie van uw Kameroens paspoort (d.d. 20/07/2017, geldig tot 20/07/2022); uw Oekraïense verblijfskaart (d.d. 04/01/2022, geldig tot 20/07/2022); een kopie van een medisch verslag van het Mount Mary Hospital op naam van uw vader; drie prints met afbeelding van een wagen met gebarsten voorruit; zeven prints met afbeelding van uw vader die met verwondingen in een ziekenhuis bed ligt/zit en vier prints met afbeelding van een vernielde woning.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d.24/10/2022–verder notities CGVS , p.2). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Uw opeenvolgende verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS zijn immers niet overtuigend, daar ze niet eensluidend zijn. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat deze een coherent relaas brengt zonder ernstige omissies en tegenstrijdigheden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw land van herkomst, Kameroen, op 10 november 2013 op officiële wijze, in het bezit zijnde van een paspoort en een studentenvizum, langs de nationale luchthaven in Douala heeft verlaten om in Oekraïne te kunnen studeren (notities CGVS, p.25,26). U keerde op 12 juli 2017 voor zes weken terug naar uw land om uw familie te bezoeken en er uw paspoort te hernieuwen. U verliet vervolgens Kameroen wederom langs de nationale luchthaven van Douala, in het bezit zijnde van uw nieuw verkregen paspoort (notities CGVS, p.26,27). Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u in Kameroen geen concrete problemen kende, noch met medeburgers, noch met de autoriteiten (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, vraag 4, vraag 5, vraag 7 en vraag 8 en notities CGVS, p.27,28). U verklaarde verder ook nooit politiek actief te zijn geweest in Kameroen, noch dat u ooit op enige wijze de separatisten heeft gesteund (notities CGVS, p.19,25).

Het is dan ook verbazingwekkend om vast te stellen dat uw relaas op het CGVS een hele ander teneur kent dan uw verklaringen bij de DVZ. Nagegaan of u alle gestelde vragen bij de DVZ goed had verstaan antwoordde u: "pretty much" (tamelijk goed) (notities CGVS, p.4). Vervolgens verklaarde u de echte redenen, waarom u niet naar Kameroen zou kunnen terugkeren, niet had vermeld. Als uitleg waarom u niet uw echte asielmotieven had aangehaald gaf u aan dat u uw advocaat niet had gesproken voor u het interview bij de DVZ aflegde. Ook stelde u niet te hebben geweten hoe de procedure eraan toe ging, dat u met stress kampte en op het moment niet goed bij uw hoofd was (notities CGVS, p.4). Waar het CGVS nog kan volgen dat een verzoeker mogelijks stress ervaart op het moment dat hij dient uit te leggen waarom hij niet naar zijn land terug kan (notities CGVS, p.13) en niet alle details vertelt/dient te vertellen aangaande bij een eerste onderhoud, kan niet worden ingezien waarom u besloot de hoofdreden van uw verzoek om internationale bescherming niet te melden, wanneer u ernaar wordt gevraagd (notities CGVS, p.13), maar wel motieven blijkt uiteengezet te hebben die niet de werkelijke redenen zouden zijn geweest voor dit verzoek. Dat u ook niets over de crisissituatie in uw land had vermeld kan overigens niet helemaal worden gevolgd, daar u terloops bij de DVZ opmerkte dat er een jaar na uw vertrek, in 2014 of in 2015 een crisis begon waardoor u uw familie moest helpen. Waar u bij de DVZ nog duidelijk stelde niet naar Kameroen terug te willen/kunnen keren omdat het er moeilijk zou zijn om te overleven daar uw familie afhing van uw financiële steun en ze het door de slechte gezondheidstoestand van uw vader het economisch moeilijk hadden (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, p.4,5), ontkende u op het CGVS plotsklaps dat u uw familie moest (financieel) ondersteunen (notities CGVS, p.4). In tegenstelling tot uw eerste uitleg verklaarde u verder in uw persoonlijk onderhoud dat u zelfs nooit geld naar uw familie in uw thuisland had gestuurd (notities CGVS, p.31). Deze opmerking staat dan ook totaal haaks op uw uitleg bij de DVZ: "Ik heb Kameroen verlaten om te studeren en om mijn familie te helpen. Ik moest mijn familie helpen. Ik moest werken tijdens mijn studies om mijn familie te kunnen helpen" (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, vraag 5). Dat u op een vraag bij de DVZ, wat u vreest in het geval van een terugkeer naar uw land, deze uitleg geeft om het vervolgens volledig te ontkennen is opmerkelijk en niet serieus te noemen. Uw opmerking u in een zodanige stressvolle situatie te hebben bevonden waardoor u zich niet comfortabel voelde en hierdoor niet verstond wat er gebeurde en besloot uw werkelijke asielmotieven achter te houden (notities CGVS, p.13), valt overigens niet af te leiden uit de informatie vervat in de vragenlijst "bijzonder procedurele noden" DVZ, d.d. 18/03/2022, waaruit u ontkennend antwoord op de vraag of er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Evenmin werd door de DVZ een dergelijke procedurele nood vastgesteld (zie blad beoordeling bijzonder procedurele noden d.d. 18/03/2022). Uw uitleg "nog niet met uw advocaat te hebben gesproken" alvorens een gesprek bij de DVZ aan te gaan (notities CGVS, p.4,5) en deze pas een maand na uw onderhoud bij de DVZ te hebben geconsulteerd en dan pas de procedure te hebben verstaan (notities CGVS, p.4,13,20) is niet afdoende uitleg waarom u bij de eerste mogelijkheid die u werd geboden om uw asielmotieven uit de doeken te doen, beslist zomaar iets te verzinnen. Het feit dat u plotsklaps een andere uiteenzetting beslist te geven na consultatie met een raadsheer/raadvrouw en uw eerdere uitleg zelfs tegenspreekt, doet dan ook sterk vermoeden dat u uw verhaal post factum besloot aan te passen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien. Het is immers niet overtuigend dat u concrete en ernstige problemen van uw vader die wijkverantwoordelijke was, met name diens ontvoering en mishandeling door Ambaboyes en arrestatie en mishandeling door de autoriteiten, allemaal gebeurtenissen die uw hele familie dwongen te verhuizen naar Douala in 2018, waar hun huis vervolgens door een brand werd vernield (notities CGVS, p.10,11,12,13), niet bij een eerste gehoor niet kort zou bemerken. Te meer u op het CGVS uitlegt dat deze incidenten ertoe bijdroegen dat u sindsdien persoonlijk zowel door de separatisten als door de autoriteiten zou zijn gevisieerd. U verklaarde nochtans dat u reeds in 2018 op de hoogte was geweest van al deze incidenten (notities CGVS, p.12). Door deze opvallende incoherentie in uw verklaringen en frappante omissies komt uw algemene geloofwaardigheid dan ook volledig op de helling te staan.

Dat de door u aangehaalde nieuwe feiten, met name dat uw familie het slachtoffer werd van vervolging door de separatisten en de overheid, maar weinig kunnen overtuigen blijkt bijkomend uit de vaststelling dat het u aan meer persoonlijke informatie ontbreekt, wanneer u er vragen over worden gesteld. Aangegeven dat de separatisten uw vader in het vizier kregen omdat hij quarterhead/wijkverantwoordelijke was, werd u gevraagd of u de positie/ functie van uw vader enigszins kon staven aan de hand van documentatie, zoals beeldmateriaal waarop hij te zien zou zijn in zijn functie. U antwoordde enkel: "Neen ik heb zo iets niet, is ook iets van 2016, mensen kennen de mensen er wel. Misschien is het er wel maar ik heb niets, het is ook iets formeels" (notities CGVS, p.20). Dat het voor u onmogelijk zou zijn (geweest) om toch enig begin van bewijs hiervan neer te leggen, gelet het publiekelijke karakter van uw vaders doen en laten (notities CGVS, p.10) en daar u bij de DVZ nooit uw vader omschreef als quarterhead die problemen kreeg met separatisten, is niet aannemelijk, daar uw moeder u wel ander beeldmateriaal overmaakte, met name (ongedateerde) fotoprints van uw vader in het ziekenhuis waar hij verzorgd werd aan opgelopen verwondingen. Wat betreft de door u neergelegde fotoprints met afbeelding van uw gewonde vader in een ziekenhuisbed, kan hieruit niet worden afgeleid wanneer de beelden werden gemaakt noch hoe uw vader aan zijn verwondingen kwam.

Wat betreft het medisch verslag waarvan u stelt dat dit werd opgemaakt na uw vaders ontvoering en mishandeling door de separatisten, werd u gevraagd met welk doel het verslag dan wel werd opgemaakt. U benadrukte immers enkele keren dat uw vader om veiligheidsredenen niet officieel in het ziekenhuis was opgenomen/geregistreerd en verzorgd (notities CGVS, p.11,21). Als uitleg vertelde u dan: Voor elk administratief proces waarvoor het bedoeld kon zijn ... bij ons, als iemand als slachtoffer is binnengebracht van een aanval, als iemand verwond is geweest, dat wordt dit opgesteld om dan bv aangifte te doen, dan kan het dienen voor een gerechtelijke procedure" (notities CGVS, p.21). Uw uitleg houdt echter, rekening houdend met uw opmerking over het clandestiene karakter van uw vaders opname, geen steek. Het is immers niet te vatten waarom de bevriende arts uw vader bij zijn opname niet officieel zou registreren, zodat zijn naam niet zou circuleren op de patiënten lijst, maar langs de andere kant wel een medisch verslag zou opmaken van deze clandestiene opname om te dienen voor officiële procedures.

Hoe dan ook, het door u getoonde medische verslag betreft louter een kleurenkopie, die u via whatsapp door uw moeder is overgemaakt (notities CGVS, p.20) en is dan ook geen origineel stuk waarvan de authenticiteit kan worden nagezien. Bovendien is het opvallend dat in het verslag de naam van uw vader als "N. T." wordt omschreven, terwijl u zegt dat uw vader I. N. heet en nooit de naam T. heeft genoemd (zie verklaringen DVZ d.d. 18/03/2022, vraag 13A en CGVS, p.8). Ook is het bijzonder dat de leeftijd van de patiënt in het attest manueel werd aangepast naar zevenentwintig jaar, terwijl er duidelijk eerst een ander cijfer stond. Verder blijkt het medisch verslag ook niet te zijn gedateerd –wat nochtans kan worden verwacht van een dergelijk documenten het enkel melding maakt van de drieëntwintigste maart, zonder jaartal. Gewezen op de vaststelling dat het medisch document niet gedateerd blijkt en dat er geknoeid werd met de leeftijd, antwoordde u enkel: "Misschien een fout, het was de dag dat hij in het ziekenhuis was opgenomen dat het attest is opgesteld... Ik heb dat niet gedaan, ik weet niet, maar mijn vader is geboren op 12 december 1949", waarmee u geen uitleg bood op de vastgestelde inconsistenties. Het door u neergelegde medische verslag kan dan ook niet als serieus bewijsstuk worden weerhouden. Hetzelfde kan worden gezegd over de prints met afbeelding van een wagen met beschadigde voorruit, waarvan u beweert dat het om jullie wagen gaat die door de separatisten die uw vader lastig vielen, werd beschadigd (notities CGVS, p.11,21). Het voorgelegde beeldmateriaal, dat verder niet is gedateerd, noch is vergezeld van een aangifte van vernieling –u stelde nochtans dat uw familie dat vandalisme had aangegeven bij het centrale politiebureau in Buea (notities CGVS, p.21,22), kan dan ook niet als serieus bewijsstuk voor uw beweerde problemen worden weerhouden.

Nagegaan of de separatisten en of gendarmen voor uw broer S. problemen maakten –gelet uw stelling zelf door beide partijen te zijn gevisieerd (notities CGVS, p.11,31) terwijl u al jaren niet meer in Kameroen woonde antwoordde u enkel dat u hiervan niet op de hoogte was (notities CGVS, p.14). U beweerde zelfs niet te weten of uw broer, na diens verhuis naar Douala, er werkte om de familie te helpen onderhouden (notities CGVS, p.15). Evenmin wist u te melden of uw moeder persoonlijk problemen kende in uw land (notities CGVS, p.13). Gelet uw contacten met het thuisfront is het niet te vatten dat u hierover geen informatie zou hebben of ten minste er nadrukkelijke navraag over zou hebben gedaan.

Daar u aangaf uw moeder twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS nog aan de lijn te hebben gehad, werd u gevraagd waar uw familie zich bevond (notities CGVS, p.9). U antwoordde daarop: "Ik weet niet, ik denk dat ze in Franstalige zone zijn maar waar weet ik niet. U gaf verder aan weet te hebben van hun verhuis naar Douala eind 2018 (notities CGVS, p.9) maar dat ze er in datzelfde jaar waren weggegaan omdat hun huurwoning door een brand was vernield (notities CGVS, p.12).

Nagegaan of u tijdens uw telefoongesprekken bij uw moeder dan navraagt waar ze op het betreffende moment woont, antwoordde u enkel dat u dit niet deed omdat u bang was afgeluisterd te worden (notities CGVS, p.10). Waarom het gevaarlijk zou zijn geweest om u te vertellen waar de familie zich dan zou bevinden, is een vraagteken, daar uw moeder zich duidelijk nooit geremd had gevoeld om u in detail op de hoogte te houden wat uw vader allemaal was overkomen. Opmerkelijk is overigens vast te stellen dat u ook bij uw moeder zelfs nooit heeft nagevraagd van wat ze sinds hun verhuis leefden (notities CGVS, p. 10). Men zou nochtans verwachten dat u hier enige interesse voor zou tonen, gelet u zich bij de DVZ voorstelde als de zoon die zijn familie financieel moest steunen (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, vraag 4,5). Dat uw familie na de brand in 2018 Douala is ontvlucht, komt overigens op de helling te staan door gevonden informatie op de facebookpagina van uw broer, S. N.. Op het voorblad van zijn publieke account dat dateert van juli 2021, meldt hij immers dat zijn woonplaats Douala is, wat erop wijst dat ten minste uw broer in 2021 nog in Douala vertoefde. Ook u gaf bij de DVZ op 18 maart 2022, op een vraag waar uw ouders en siblings verbleven, Douala op (zie verklaringen DVZ d.d. 18/03/2022, vraag 13A en vraag 17). Wanneer u werd geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, beaamde u dit antwoord te hebben gegeven maar stelde dat men u had gevraagd wat de laatste plaats was waar u wist waar ze waren (notities CGVS, p.32). Hoewel het CGVS rekening houdt met mogelijke nuances in de vraagstelling weerspiegelt de vraag bij de DVZ in casu enkel het achterhalen waar uw familieleden verblijven (op het moment van de vragenstelling). Hoe dan ook is het uitermate merkwaardig dat u op deze vraag dan niet antwoordde dat u geen weet had van hun verblijfplaats en helemaal niets opmerkte over hun beweerde vertrek uit Douala omwille van een brand. Ook blijkt u helemaal niet te weten wanneer in 2018 de brand zich dan wel voordeed, wat wederom uw desinteresse in de hele zaak bijkomend weerspiegelt (notities CGVS, p.12). Uit de door u neergelegde vier fotoprints van een vernielde woning waarvan u beweert dat het de huurwoning in Douala betreft die door een brand werd vernield, en waarvan u stelt dat uw moeder op twee van de beelden staat (notities CGVS, p.15,23), kan verder niet zonder meer worden afgeleid op welke plaats de beelden zijn gemaakt, wanneer ze werden gemaakt, noch dat de vrouw die erop wordt afgebeeld uw moeder zou zijn, daar het gezicht van de betrokkene zelfs niet te zien is, laat staan dat er sprake zou zijn van een (opzettelijke) brandstichting door separatisten en/of de overheid. U wist verder overigens niet te vertellen of de brand dan werd onderzocht, wat dan ook uw aanname dat het om een opzettelijke brandstichting zou gaan ernstig ondergraaft (notities CGVS, p.23,24).

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat u uw totaal nieuw aangebracht asielrelaas niet heeft aannemelijk gemaakt. Uw suggereren dat uw familieleden die sinds eind 2018 naar Douala verhuisden, omwille van vervolging door separatisten en overheid ook Douala dienden te verlaten en ergens anders in Franstalig Kameroen wonen (notities CGVS, p.9), kan dan ook niet meer weerhouden worden.

Andere motieven waarom u niet naar Kameroen, waar u nooit problemen verklaarde te kenen, zou kunnen terugkeren, stelde u niet te hebben (notities CGVS, p.32).

U bent er dan ook niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, waar uw familie eind 2018 naartoe verhuisde. Daar er aan de door u aangehaalde problemen met uw familie geen enkel geloof kan worden gehecht en u bij gevolg ook niet gevisieerd kan zijn door de separatisten en of de Kameroense autoriteiten, is er geen reden om aan te nemen dat uw ouders en siblings niet meer in Douala zouden verblijven. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan ook van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt. Uit uw verklaringen blijkt dat u hoog opgeleid bent –u bent arts-specialist opgeleid in Europa- en heeft werkervaring (notities CGVS, p.26). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook de Franse taal machtig bent, naast het Engels, Russisch en Oekraïens (notities CGVS, p.4), wat u een voorsprong geeft op de arbeidsmarkt. Nagegaan of u zoals uw familie in Douala zou kunnen wonen indien de door u aangehaalde incidenten met uw vader niet hadden plaatsgevonden en die zoals supra werd vastgesteld niet overtuigend bleken, stelde u: Ik denk van wel (notities CGVS, p.32).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Douala in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vlucht-alternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De overige door u neergelegde documenten, zijnde uw Kameroens paspoort en uw Oekraïense verblijfskaart doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Deze bevatten louter uw identiteitsgegevens die door mij niet worden betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In het enig middel wordt een appreciatiefout en schending van de volgende bepalingen ingeroepen:
“- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

Verzoeker stelt:

“[...]”

2.1. ASIELMOTIEVEN

In geval van terugkeer vreest verzoeker zowel de separatisten als de autoriteiten omwille van:

- Het feit dat de separatisten hem willen inlijven, aangezien ze zijn vader niet hebben kunnen inlijven;
- Het feit dat de autoriteiten hem ervan verdenken de separatisten te financieren;
- Het feit dat zijn vader werd ontvoerd, vastgehouden, mishandeld en bedreigd door zowel de separatisten als de autoriteiten;
- Het feit dat hij afkomstig is van de Engelse regio van Kameroen, wat het CGVS niet betwist.

2.2. NIEUWE ELEMENTEN

Eerst en vooral legt verzoeker een kopie van zijn vaders identiteitskaart (**stuk 3**) alsmede zijn geboorteakte (**stuk 4**).

Verzoeker legt ook kopies neer van twee arbeidsovereenkomsten waar hij als interim via de BV TRIXXO heeft gewerkt (**stukken 5 en 6**).

Ten laatste legt verzoeker ook bewijzen neer dat hij het Nederlands leert op "oefenen.nl" (**stuk 7**).

Zowel zijn arbeidsovereenkomsten als de screenshots van zijn vorderingen op "oefenen.nl" getuigen van verzoekers integratie in België.

2.3. GEGRONDHEID VAN DE AANVRAAG EN BETWISTING VAN DE MOTIVERING VAN DE BESTREDEN BESLISSING

2.3.1. Wat betreft het feit dat verzoeker zijn land niet illegaal heeft verlaten

Verwerende partij benadrukt vooreerst dat verzoeker Kameroen legaal is verlaten, legaal in Kameroen terug is gekomen en dan opnieuw legaal Kameroen heeft (definitief) verlaten.

Verzoeker wijst erop dat hij Kameroen heeft verlaten met een visum om te studeren. Daarna keerde hij terug om zijn familie te bezoeken en vertrok snel. Zijn heen-en-terug reizen vonden plaats voordat de problemen van zijn vader, die rechtstreeks verband houden met de door verzoeker aangevoerde vrees, begonnen. Dit wordt door het CGVS niet betwist.

Het is derhalve onjuist om hieruit conclusies te trekken over de realiteit van verzoekers vrees ten opzichte van zijn nationale autoriteiten.

2.3.2. Wat betreft de tegenstrijdigheden

Verwerende partij werpt enkele tegenstrijdigheden binnen verzoekers verklaringen op, wat zijn verhaal ondermijnt.

Uw Raad heeft reeds geoordeeld dat een mogelijke twijfel aan de realiteit van het verhaal van verzoeker niet afdoet aan de vraag of er sprake is van vrees voor vervolging (RvV, n° 229 265, 26/11/2019): [...]

2.3.2.1. Met betrekking tot de werkelijke redenen voor verzoekers verzoek om internationale bescherming
Verwerende partij vindt het verbazingwekkend om vast te stellen dat verzoekers relaas op het CGVS een hele ander teneur kent dan verzoekers verklaringen bij de DVZ.

Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid heeft verzoeker uitvoerig uiteengezet waarom hij tijdens zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken de werkelijke redenen voor zijn vrees niet heeft kunnen uiteenzetten.

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS, p. 4-5)

Op basis van deze verklaringen, diende het CGVS rekening te houden met het feit dat verzoeker gedwongen werd de oorlog in Oekraïne te ontvluchten. Bovendien was zijn doortocht door Duitsland zeer gecompliceerd en kwam hij geschokt, getraumatiseerd en uitgeput in België aan.

Verzoekers onderhoud bij de DVZ vond amper tien dagen na zijn aankomst in België plaats. Hij had geen tijd gehad om zijn advocaat of maatschappelijk werker te ontmoeten. Verzoeker was er psychologisch nog niet klaar voor om zijn leven uit te pakken voor een volslagen onbekende.

In ieder geval heeft verzoeker Kameroen verlaten om te studeren. Eenmaal in Oekraïne werd hij door de crisis in Kameroen gedwongen te werken om zijn gezin financieel te ondersteunen. Het zijn echter de redenen die tijdens zijn verhoor bij het CGVS zijn uiteengezet die hem beletten naar Kameroen terug te keren. De gebeurtenissen die aan de basis liggen van zijn vrees voor vervolging vonden plaats na zijn vertrek uit Kameroen. Zij zijn dus niet de reden voor zijn vertrek.

2.3.2.2. Met betrekking tot verzoekers financiële steun aan zijn gezin

Verwerende partij werpt op dat verzoeker heeft zichzelf tegengesproken met betrekking tot de financiële steun die hij aan zijn gezin geeft.

In dit verband wenst verzoeker erop te wijzen dat hij Kameroen niet heeft verlaten om zijn gezin financieel te helpen, maar dat hij, eenmaal in Oekraïne, naar aanleiding van de crisis in Kameroen moest werken om hen financieel te helpen. Maar sinds hij in België is, is het voor hem onmogelijk geworden om hen geld te sturen. Dit is wat verzoeker bedoelde toen hij zei dat hij geen geld naar huis had gestuurd.

2.3.3. Wat betreft het gebrek aan details en (begin van) bewijzen

Verwerende partij verwijt verzoeker dat hij aan meer persoonlijke informatie ontbreekt en geen enig begin van bewijs heeft neergelegd met betrekking tot zijn vaders functie.

Verzoeker werpt op dat zijn vaders functie als quarterhead/wijkverantwoordelijke informeel was.

In de Kameroense administratie zijn de enige officiële functies die van de instellingen op nationaal niveau.

Op lokaal niveau zijn er geen officiële benoemingen omdat het bestuur wordt geregeld door het gewoonterecht. Niettemin heeft verzoeker zijn vaders functie gedetailleerd uitgelegd:

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS p. 10)

Verzoeker heeft ook uitvoerig allé problemen van zijn vader uiteengezet, die mede ten grondslag liggen aan verzoekers vrees. Het valt niet te ontkennen dat verzoekers relaas doordrongen is van een sterk gevoel van ervaring.

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS p. 10-12)

Deze vervolgingen worden bevestigd door de algemene informatie in de COI Focus, waarop verweerder zich zelf beroept: [...] (p. 20)

Ten laatste, wat betreft het neerleggen van geen enig begin van bewijs van verzoekers vaders functie, heeft verzoeker slechts zeer korte contacten met zijn familie en deze hangen uitsluitend af van hun vermogen om hem te bellen. Hij kan dus geen contact met hen opnemen om foto's of ander bewijsmateriaal op te vragen.

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS p. 9)

Verzoeker stelt dat artikel 48/6 Vw van toepassing is, aangezien hij een reële inspanning heeft geleverd om zijn vordering te staven. Zijn verklaringen moeten worden geanalyseerd in het licht van de persoonlijke context en de algemene context in Kameroen.

2.3.4. Wat betreft de neergelegde foto's

Na verzoeker te hebben verweten dat hij geen enkel bewijs met betrekking tot de situatie van zijn vader heeft neergelegd, betwist verwerende partij nu de bewijskracht van de foto's van verzoekers vader in het ziekenhuis, op grond dat zij niet gedateerd zijn.

Deze foto's moeten worden beschouwd als een begin van bewijs, waarvan de bewijskracht nog wordt versterkt door het eveneens door verzoekster overgelegde medische rapport. De verwerende partij kan ze niet zomaar verwerpen onder het voorwendsel dat ze niet gedateerd zijn.

2.3.5. Wat betreft het medisch verslag

Verwerende partij vindt het niet te vatten waarom de bevriende arts verzoekers vader bij zijn opname niet officieel zou registreren, zodat zijn naam niet zou circuleren op de patiënten lijst, maar langs de andere kant wel een medisch verslag zou opmaken van deze clandestiene opname om te dienen voor officiële procedures.

Aangezien de patiëntenlijsten voor iedereen toegankelijk zijn, is het in Kameroen gebruikelijk dat vervolgd op clandestiene wijze worden opgenomen zodat zij niet kunnen worden opgespoord. Aangezien verzoeker zelf arts is, stond hij er niettemin op dat de arts een medisch rapport zou opstellen, waarover alleen verzoekers vader beschikt en dat in geen enkele databank is opgenomen, voor het geval dat dit om eventuele toekomstige gerechtelijke redenen nodig zou zijn. Dus, tenzij de vader dit medisch rapport in een uiterste noodsituatie laat gelden, kan niemand weten dat hij in het ziekenhuis is opgenomen. Het doel van dit medisch rapport is alleen om bewijs te leveren in geval van een noodsituatie en zeker niet om zijn opname in het ziekenhuis officieel te maken.

Bovendien trekt verwerende partij de bewijskracht van het medisch rapport in twijfel, aangezien het ongedateerd is, niet de naam van de vader bevat zoals die door verzoeker is opgegeven en de geboortedatum handmatig is gewijzigd.

Verzoeker werpt op dat het medisch rapport wel gedateerd is, enkel het jaartal ontbreekt. Wat de geboortedatum betreft, die handmatig is gecorrigeerd, ging het volgens verzoekster slechts om een tikfout die later is gecorrigeerd.

[verklaringen verzoeker] (notities CGVS p. 22)

Wat de naam van zijn vader betreft, heeft verzoeker verklaard dat zijn vader "I. N." heet, terwijl het als "N. T." op het medisch verslag staat.

Verzoekers vader volledige naam is I. E. T. N. (**stukken 3 en 4**) maar iedereen noemt hem "I. N.".

Deze details zijn niet van dien aard dat zij het medisch rapport in diskrediet brengen.

Verweerder kan dit begin van bewijs niet zomaar terzijde schuiven, temeer daar het wordt bevestigd door de door verzoeker neergelegde foto's.

2.3.6. Wat betreft de huidige situatie van verzoekers gezin

Verweerder verwijt verzoeker dat hij niet op de hoogte is van de situatie van zijn familie in Kameroen.

2.3.6.1. Met betrekking tot zijn broer S.

Zoals verzoeker op zijn verhoor uitlegde, kan volgens de traditie alleen de oudste zoon de vader vervangen. Daarom hebben de separatisten druk uitgeoefend op verzoekers vader zodat verzoeker naar Kameroen terugkeert en zijn vaders plaats inneemt. De separatisten vervolgen dus de hele familie, maar ze kunnen niet eisen dat S. zijn vader vervangt. Dit zou tegen de traditie ingaan.

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS p. 14)

2.3.6.2. Met betrekking tot zijn moeder

Wanneer verzoeker contact heeft met zijn familie, duurt dit ongeveer 5 minuten en blijft het voornamelijk beperkt tot het elkaar geruststellen dat iedereen nog leeft. Verzoeker is dus niet op de hoogte van eventuele persoonlijke problemen van zijn moeder. Hij weet alleen dat ze problemen heeft, maar dat die voortkomen uit de vervolging van de hele familie.

Verzoeker kan niet worden verweten dat hij liever zegt dat hij het niet weet dan dat hij liegt.

2.3.6.3. Met betrekking tot de stad waar ze nu wonen

Het CGVS stelt informatie te hebben gevonden op het Facebook-account van verzoekers broer dat hij in 2021 nog steeds in Douala woonde en dat dit door verzoeker is bevestigd tijdens zijn interview met DVZ. Verzoeker wijst erop dat zijn broers en zussen bij zijn weten geen Facebook-account (meer) hebben en dat het dus om het Facebook-account van iemand anders moet gaan. Er is inderdaad geen bewijs dat het zijn broer is.

[verklaringen verzoeker](notities CGVS p. 7)

Bovendien gaf hij, zoals hij uitlegde, Douala aan als de laatste stad die hij kende, waarbij hij opmerkte dat hij weet dat zijn familie Douala lang geleden had verlaten, maar sindsdien niet meer weet waar zij wonen. Hij neemt aan dat ze in het Franse taalgebied zitten en waarschijnlijk in een afgelegen gebied (niet in een stad) want als ze hem bellen is het netwerk erg slecht.

[verklaringen verzoeker](notities CGVS p. 9)

(notities CGVS p. 15)

Uit het voorgaande volgt dat verzoekers relaas coherent is en in feite weinig of geen tegenstrijdigheden bevat. Verwerende partij heeft zich gebaseerd op details om de geloofwaardigheid van zijn vrees en de door verzoeker ter ondersteuning daarvan neergelegde documenten in twijfel te trekken. Verzoeker moet derhalve als vluchteling worden erkend.

2.4. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

Verwerende partij is van mening dat verzoekende partij er ook niet in geslaagd is om zijn vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken.

2.4.1. Het vluchtrelaas van verzoekende partij

Gezien de hierboven aangehaalde elementen in het kader van de vluchtelingenstatus (zie supra), zijn er redenen om aan te nemen dat verzoekende partij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

2.4.2. De toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en de vluchtalternatief

Het CGVS erkent dat Kameroen momenteel getroffen wordt door een gelokaliseerd conflict dat zich hoofdzakelijk beperkt tot de Engelstalige regio's. Niettemin is het CGVS van mening dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker gaat hiermee niet akkoord.

Hij legde uit dat zijn familie tijdelijk naar Douala was verhuisd, in de overtuiging dat het daar veilig was. Hun huis werd uiteindelijk door separatisten of de autoriteiten in brand gestoken (verzoeker heeft foto's van de brand neergelegd om zijn relaas te staven) en zij werden gedwongen te vluchten.

[verklaringen verzoeker]

(notities CGVS p. 32)

Indien verzoekers gezin veilig was in Douala, zouden zij daar zijn gebleven.

Uit het COI Focus blijkt het volgende, met betrekking tot Engelstalige ontheemden in Franstalige gebieden: [...]

Douala kan derhalve niet worden beschouwd als een veilig vluchtalternatief. Gelet op de informatie over de huidige veiligheidssituatie in Kameroen, zoals gerapporteerd door COI Focus en waarnaar verwerende partij zelf verwijst, dient verzoeker de subsidiaire bescherming te worden verleend.

[...]"

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker:

- kopie van zijn vaders identiteitskaart (stuk 3);
- kopie van zijn vaders geboorteakte (stuk 4);
- kopieën van twee arbeidsovereenkomsten (stukken 5 – 6) en bewijs aanleren Nederlands (stuk 7).

2.3. Bij aanvullende nota van 4 augustus 2023 brengt verweerder middels URL-verwijzingen volgende stuk bij:

- COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie" van 20 februari 2023.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De bestreden beslissing motiveert inzake het verschil tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en verweerder als volgt:

“Uw opeenvolgende verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ en op het CGVS zijn immers niet overtuigend, daar ze niet eensluidend zijn. Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat deze een coherent relaas brengt zonder ernstige omissies en tegenstrijdigheden.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw land van herkomst, Kameroen, op 10 november 2013 op officiële wijze, in het bezit zijnde van een paspoort en een studentenvizum, langs de nationale luchthaven in Douala heeft verlaten om in Oekraïne te kunnen studeren (notities CGVS, p.25,26). U keerde op 12 juli 2017 voor zes weken terug naar uw land om uw familie te bezoeken en er uw paspoort te hernieuwen. U verliet vervolgens Kameroen wederom langs de nationale luchthaven van Douala, in het bezit zijnde van uw nieuw verkregen paspoort (notities CGVS, p.26,27). Uit uw verklaringen blijkt verder ook dat u in Kameroen geen concrete problemen kende, noch met medeburgers, noch met de autoriteiten (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, vraag 4, vraag 5, vraag 7 en vraag 8 en notities CGVS, p.27,28). U verklaarde verder ook nooit politiek actief te zijn geweest in Kameroen, noch dat u ooit op enige wijze de separatisten heeft gesteund (notities CGVS, p.19,25).

Het is dan ook verbazingwekkend om vast te stellen dat uw relaas op het CGVS een hele ander teneur kent dan uw verklaringen bij de DVZ. Nagegaan of u alle gestelde vragen bij de DVZ goed had verstaan antwoordde u: “pretty much” (tamelijk goed) (notities CGVS, p.4). Vervolgens verklaarde u de echte redenen, waarom u niet naar Kameroen zou kunnen terugkeren, niet had vermeld. Als uitleg waarom u niet uw echte asielmotieven had aangehaald gaf u aan dat u uw advocaat niet had gesproken voor u het interview bij de DVZ aflegde. Ook stelde u niet te hebben geweten hoe de procedure eraan toe ging, dat u met stress kampte en op het moment niet goed bij uw hoofd was (notities CGVS, p.4). Waar het CGVS nog kan volgen dat een verzoeker mogelijks stress ervaart op het moment dat hij dient uit te leggen waarom hij niet naar zijn land terug kan (notities CGVS, p.13) en niet alle details vertelt/dient te vertellen aangaande bij een eerste onderhoud, kan niet worden ingezien waarom u besloot de hoofdreden van uw verzoek om internationale bescherming niet te melden, wanneer u ernaar wordt gevraagd (notities CGVS, p.13), maar wel motieven blijkt uiteengezet te hebben die niet de werkelijke redenen zouden zijn geweest voor dit verzoek. Dat u ook niets over de crisissituatie in uw land had vermeld kan overigens niet helemaal worden gevolgd, daar u terloops bij de DVZ opmerkte dat er een jaar na uw vertrek, in 2014 of in 2015 een crisis begon waardoor u uw familie moest helpen. Waar u bij de DVZ nog duidelijk stelde niet naar Kameroen terug te willen/kunnen keren omdat het er moeilijk zou zijn om te overleven daar uw familie afhing van uw financiële steun en ze het door de slechte gezondheidstoestand van uw vader het economisch moeilijk hadden (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, p.4,5), ontkende u op het CGVS plotsklaps dat u uw familie moest (financieel) ondersteunen (notities CGVS, p.4). In tegenstelling tot uw eerste uitleg verklaarde u verder in uw persoonlijk onderhoud dat u zelfs nooit geld naar uw familie in uw thuisland had gestuurd (notities CGVS, p.31). Deze opmerking staat dan ook totaal haaks op uw uitleg bij de DVZ: “Ik heb Kameroen verlaten om te studeren en om mijn familie te helpen. Ik moest mijn familie helpen. Ik moest werken tijdens mijn studies om mijn familie te kunnen helpen” (zie vragenlijst CGVS d.d. 18/03/2022, vraag 5). Dat u op een vraag bij de DVZ, wat u vreest in het geval van een terugkeer naar uw land, deze uitleg geeft om het vervolgens volledig te ontkennen is opmerkelijk en niet serieus te noemen. Uw opmerking u in een zodanige stressvolle situatie te hebben bevonden waardoor u zich niet comfortabel voelde en hierdoor niet verstond wat er gebeurde en besloot uw werkelijke asielmotieven achter te houden (notities CGVS, p.13), valt overigens niet af te leiden uit de informatie vervat in de vragenlijst “bijzonder procedurele noden” DVZ, d.d. 18/03/2022, waaruit u ontkennend antwoord op de vraag of er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden zijn die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. Evenmin werd door de DVZ een dergelijke procedurele nood vastgesteld (zie blad beoordeling bijzonder procedurele noden d.d. 18/03/2022). Uw uitleg “nog niet met uw advocaat te hebben gesproken” alvorens een gesprek bij de DVZ aan te gaan

(notities CGVS, p.4,5) en deze pas een maand na uw onderhoud bij de DVZ te hebben geconsulteerd en dan pas de procedure te hebben verstaan (notities CGVS, p.4,13,20) is niet afdoende uitleg waarom u bij de eerste mogelijkheid die u werd geboden om uw asielmotieven uit de doeken te doen, beslist zomaar iets te verzinnen. Het feit dat u plotsklaps een andere uiteenzetting beslist te geven na consultatie met een raadsheer/raadsvrouw en uw eerdere uitleg zelfs tegenspreekt, doet dan ook sterk vermoeden dat u uw verhaal post factum besloot aan te passen om u van een bijkomend asielmotief te voorzien. Het is immers niet overtuigend dat u concrete en ernstige problemen van uw vader die wijkverantwoordelijke was, met name diens ontvoering en mishandeling door Ambaboys en arrestatie en mishandeling door de autoriteiten, allemaal gebeurtenissen die uw hele familie dwongen te verhuizen naar Douala in 2018, waar hun huis vervolgens door een brand werd vernield (notities CGVS, p.10,11,12,13), niet bij een eerste gehoor niet kort zou bemerken. Te meer u op het CGVS uitlegt dat deze incidenten ertoe bijdroegen dat u sindsdien persoonlijk zowel door de separatisten als door de autoriteiten zou zijn geviséerd. U verklaarde nochtans dat u reeds in 2018 op de hoogte was geweest van al deze incidenten (notities CGVS, p.12). Door deze opvallende incoherentie in uw verklaringen en frappante omissies komt uw algemene geloofwaardigheid dan ook volledig op de helling te staan.”

De Raad benadrukt vooreerst dat reeds herhaaldelijk werd beslist dat de asielprocedure geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (zie RvS 14 maart 2005, nr. 141.946; RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827).

Ter weerlegging van de manifeste discrepanties tussen verzoekers verklaringen bij de DVZ en verweerder verwijst verzoeker naar het feit dat hij gedwongen werd de oorlog in Oekraïne te ontvluchten, dat zijn doortocht door Duitsland gecompliceerd was en hij geschokt, getraumatiseerd en uitgeput in België aankwam. Het onderhoud bij de DVZ vond tien dagen na zijn aankomst in België plaats en verzoeker stelt dat hij psychologisch nog niet klaar was om zijn leven uit te pakken voor een volslagen onbekende.

Verzoekers verweer kan echter, mede gelet op zijn profiel als universitair medisch geschoolde, niet worden aangenomen.

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen voor zijn verzoek om internationale bescherming ten aanzien van zijn land van nationaliteit. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Verzoekers verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden aan hem voorgelezen in het Engels en hij heeft deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker erop gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, de asielzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de (i) de ontvoering en mishandeling van zijn vader door Ambaboys, (ii) de latere arrestatie en zware mishandelingen van zijn vader door de autoriteiten, (iii) de navolgende verhuis van de hele familie naar Douala in 2018, (iv) de vernieling van het huis in Douala door een brand, hierin niet zou hebben vermeld. Dit klemmt des te meer omdat verzoeker op de vraag *“Had u andere problemen?”* antwoordde *“We hadden wel wat financiële problemen omdat mijn vader ziek was”* (vragenlijst, vraag 3.5) zonder enige melding te maken van de voorgehouden lotgevallen van zijn vader die hij aanhaalde bij verweerder.

Verzoeker toont derhalve niet *in concreto* aan op welke wijze de bijstand van een advocaat een weerslag zou kunnen hebben gehad op zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, temeer gezien hij de vragenlijst op 18 maart 2022, nadat deze hem werd voorgelezen in het Engels, heeft ondertekend voor goedkeuring, zodat, bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, datgene wat erin werd opgenomen wordt geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen.

5. Verzoeker voert een vrees aan ten aanzien van de Engelstalige separatisten en de Kameroense autoriteiten.

Na kennisname van de elementen in het dossier stelt de Raad vast:

- verzoeker voert aan dat de separatisten verzoekers vader omwille van zijn functie viseerden maar hij maakt de functie van zijn vader als quarterhead/wijkverantwoordelijke niet aannemelijk: (i) hoewel verzoekers vader als wijkverantwoordelijke voor de paramount chief belangrijke (overheids)taken diende uit te voeren, weet hij niet of de paramount chief nog in Buea verblijft (gehoor CGVS, p. 10); (ii) verzoeker kan de functie van zijn vader niet aantonen aan de hand van documenten of beeldmateriaal waarop hij te zien is in zijn functie, niettegenstaande hij in het kader van het voorliggende beroep wel een kopie van zijn identiteitskaart en geboorteakte kan bijbrengen (cf. stukken 3 – 4);

- het bijgebrachte medisch verslag dat werd opgemaakt na de ontvoering en mishandeling van zijn vader door de separatisten is niet bewijskrachtig voor verzoekers relaas: verzoekers verklaring dat, enerzijds, een bevriende arts verzoekers vader bij zijn opname niet officieel zou registreren zodat zijn naam niet kan circuleren op de patiënten lijst maar, anderzijds, wel een medisch verslag opmaakt van deze clandestiene opname dienstig voor officiële procedures, is niet coherent of consistent. Daarenboven is het medisch verslag een kleurenkopie (via whatsapp door verzoekers moeder overgemaakt) dat geen authenticiteitswaarde heeft omdat, naast de mogelijke manipulaties van kopieën, de leeftijd van de patiënt in het attest manueel werd aangepast naar zeventig jaar (eerste zin van het attest) én omdat het medisch verslag ongedateerd is (niettegenstaande een melding 23 maart, zonder jaartal);

- inzake het bijgebracht medisch attest argumenteert verzoeker in het verzoekschrift *“Aangezien verzoeker zelf arts is, stond hij er niettemin op dat de arts een medisch rapport zou opstellen, waarover alleen verzoekers vader beschikt en dat in geen enkele databank is opgenomen, voor het geval dat dit om eventuele toekomstige gerechtelijke redenen nodig zou zijn. Dus, tenzij de vader dit medisch rapport in een uiterste noodsituatie laat gelden, kan niemand weten dat hij in het ziekenhuis is opgenomen. Het doel van dit medisch rapport is alleen om bewijs te leveren in geval van een noodsituatie en zeker niet om zijn opname in het ziekenhuis officieel te maken”*. Dergelijk verweer van verzoeker is andermaal een aanduiding van de ongeloofwaardigheid van zijn relaas. Het valt immers niet in te zien waarom verzoeker, die zelf arts is, het opstellen van een (ongedateerd) medisch rapport eist *“waarover alleen verzoekers vader beschikt en dat in geen enkele databank is opgenomen”* en waarvan het doel is *“om bewijs te leveren in geval van een noodsituatie”* terwijl verzoeker bij de DVZ niet de minste melding maakte van de voorgehouden zware ondergane problemen van zijn vader en dienaangaande enkel stelt *“We hadden wel wat financiële problemen omdat mijn vader ziek was”* (vragenlijst, vraag 3.5).

- verzoeker is, niettegenstaande telefonische contacten met zijn moeder én het voegen van identiteitsdocumenten van zijn vader bij het verzoekschrift, onaannemelijk vaag inzake de situatie van zijn broer en ouders: (i) hij weet niet of zijn broer S., na diens verhuis naar Douala, daar werkte om de ouders te helpen onderhouden (gehoor CGVS, p. 15); (ii) verzoeker kan niet uitleggen waar zijn ouders zich bevinden nadat het huis in Douala afbrandde (gehoor CGVS, p. 15); (iii) verzoeker weet zelfs niet op basis van welke financiële middelen zijn ouders sinds hun vertrek naar Douala leven (gehoor CGVS, p. 10). In de mate dat verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het contact met zijn familie *“ongeveer 5 minuten [duurt] en blijft het voornamelijk beperkt tot het elkaar geruststellen dat iedereen nog leeft”* is het volstrekt onaannemelijk dat verzoeker geen weet heeft van hun actuele verblijfplaats (gehoor CGVS, p. 15).

- de bijgebrachte documenten zijn niet nuttig ter ondersteuning van verzoekers relaas: (i) de prints met afbeelding van een wagen met beschadigde voorruit, waarvan verzoeker beweert dat het om de door de separatisten beschadigde wagen van zijn vader gaat (gehoor CGVS, p. 11, 21) zijn niet bewijskrachtig omdat deze foto's niet gedateerd zijn noch vergezeld worden van een aangifte van vernieling, hoewel verzoeker verklaarde dat het vandalisme werd aangegeven bij het centrale politiebureau in Buea (gehoor CGVS, p. 21, 22); (ii) uit de vier fotoprints van een vernielde woning, waarvan verzoeker aanvoert dat het de huurwoning in Douala betreft die door een brand werd vernield en waarbij verzoekers moeder op twee van de beelden staat (gehoor CGVS, p. 15, 23), kan niet worden opgemaakt op welke plaats de beelden zijn gemaakt, wanneer ze werden gemaakt, noch dat de vrouw die erop wordt afgebeeld verzoekers moeder is omdat het gezicht van de betrokkene zelfs niet te zien is, laat staan dat de vernielde woning het gevolg zou zijn van een (opzettelijke) brandstichting door separatisten en/of de overheid.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen.

Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake het medisch attest en de actuele situatie van zijn ouders, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent de manifeste verschillen tussen zijn verklaringen bij de DVZ en verweerder, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

De bij het verzoekschrift gevoegde documenten zijn kopieën inzake zijn vaders identiteit (stukken 3 - 4) en verzoekers bezigheden in België, maar deze documenten kunnen verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten (Kameroens paspoort, Oekraïense verblijfkaart) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie en de aanvullende nota van verweerder van 4 augustus 2023, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Douala, Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt, behalve het citeren van de informatie waarop verweerder zichzelf beroept (COI Focus) geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

De Raad sluit zich derhalve aan bij de motivering die stelt:

*“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire.”** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio’s North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.*

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door

zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Douala waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precaire omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, waar uw familie eind 2018 naartoe verhuisde. Daar er aan de door u aangehaalde problemen met uw familie geen enkel geloof kan worden gehecht en u bij gevolg ook niet gevisieerd kan zijn door de separatisten en of de Kameroense autoriteiten, is er geen reden om aan te nemen dat uw ouders en siblings niet meer in Douala zouden verblijven. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan ook van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Douala vestigt. Uit uw verklaringen blijkt dat u hoog opgeleid bent –u bent arts-specialist opgeleid in Europa- en heeft werkervaring (notities CGVS, p.26). Verder blijkt uit uw verklaringen dat u ook de Franse taal machtig bent, naast het Engels, Russisch en Oekraïens (notities CGVS, p.4), wat u een voorsprong geeft op de arbeidsmarkt. Nagegaan of u zoals uw familie in Douala zou kunnen wonen indien de door u aangehaalde incidenten met uw vader niet hadden plaatsgevonden en die zoals supra werd vastgesteld niet overtuigend bleken, stelde u: Ik denk van wel (notities CGVS, p.32)."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS